

VIỆT NAM CỘNG HÒA CHÍNH PHỦ PHÁP ĐỊNH

web: VietnamConghoaPhapdinh.com

email: vnch.phapdinh@gmail.com

TĐTT.05.2021

QUÂN ĐỘI : « NGƯỜI CÂM LỚN »

với QUỐC GIA và NỀN DÂN CHỦ

Quân Đội Nhân Dân của Việt Nam Xã Hội Chủ Nghĩa

Trước khi bàn đến vấn đề tối quan trọng này, thiết tưởng cần phân biệt quân đội (army-armée) và quốc phòng (national defense- défense nationale).

Quân đội gồm tất cả các lực lượng quân sự có nhiệm vụ bảo vệ lãnh thổ, lãnh hải và an ninh quốc gia.

Quốc phòng là tổng hợp các khả năng dân sự, quân sự, kinh tế, kỹ thuật đặng xây dựng và duy trì một quân đội hùng mạnh đầy đủ khả năng chu toàn các nhiệm vụ kể trên.

Tất cả những tổ chức dân sự và quân sự đặc trách nhiệm vụ này đều thống thuộc Chính Phủ do Bộ Quốc Phòng thay mặt đảm trách và điều khiển.

Bộ Tổng Tham Mưu thi hành các phần vụ do Bộ Trưởng Quốc Phòng ủy nhiệm đồng thời chỉ huy và điều hành các lực lượng quân sự, quân, binh chủng.

Bộ Trưởng Quốc phòng soạn thảo và trình lên Chính Phủ, Tổng Thống hay Thủ Tướng (trong chính thể Đại Nghị) quyết định các chính sách đối phó với các nước về mặt quốc phòng, bảo vệ an ninh và lãnh thổ, lãnh hải.

Dưới tổng thống chế, vị Tổng Thống lãnh đạo quốc gia là Tổng Tư lệnh quân đội đồng thời quyết định tối hậu về quốc phòng và ngoại giao trong các chế độ chính trị dân chủ.

Trong chính thể đại nghị, các trọng trách này không thuộc thẩm quyền của Tổng Thống mà do Thủ Tướng đảm nhận trong cương vị lãnh đạo hành pháp, được quốc hội bầu lên và chỉ chịu trách nhiệm trước quốc hội. Ví dụ : Thủ Tướng Đức quốc và Anh quốc

Theo tổng thống chế hay đại nghị chế, một nguyên tắc quan trọng của tất cả các nước dân chủ là quân đội không được phép làm chính trị, quân nhân không được phép bày tỏ một quan điểm chính trị. Nếu bất tuân, quân nhân liên hệ sẽ bị trừng phạt, giải ngũ, về hưu non hay chậm thăng thưởng, v.v.....

Các chức trách quân sự lệ thuộc chính quyền dân sự do dân cử đại diện. Nguyên tắc căn bản này đặt nền móng cho chế độ dân chủ, bảo đảm sự thi hành ý nguyện của toàn dân trong việc điều hành quốc gia.

Ngoài ra, hai nguyên tắc trên còn được ấn định để ngăn cấm mọi ý đồ và hành động dùng vũ lực được trang bị để cướp đoạt chủ quyền của dân tộc, đập đổ chế độ chính trị dân chủ, xâm phạm an ninh quốc gia.

Từ đấy, quân đội ở các nước dân chủ đã trở thành « Người Câm lớn ». (tạm dịch La Grande muette -The Great mute). Người "Câm lớn " của Pháp đang gặp rắc rối ngay sau khi một số tướng lãnh hưu trí và sĩ quan hưu trí và hiện dịch đăng một bài có ký tên trong tuần báo Valeurs actuelles (Giá trị đương thời) kêu gọi cảnh giác trước các vụ phạm pháp, rối loạn dồn dập có thể đưa đến một cuộc bạo loạn trong nước.....

Nội dung bài viết là một cảnh báo trước sự gia tăng những vụ tấn công cảnh sát hàng loạt đêm, ngày, như du kích chiến ở đô thị, gây thiệt mạng và thương tích cho nhân viên công lực, đốt xe hơi của thường dân, cướp phá các cửa hàng, dàn trận đánh nhau đến thiệt mạng giữa các phe nhóm thanh niên đa số gốc Phi Châu và Ả Rập.

Thế nhưng Chính Phủ Pháp xem lời cảnh báo này như một lời tuyên bố mang tính cách chính trị nên Bộ Trưởng Quốc Phòng, bà Florence Parly, đã lập tức ra lệnh cho Thống Tướng Tổng Tham Mưu Trưởng Quân Đội, François Lecointre, thi hành các biện pháp chế tài như cho hồi hưu non các tướng tá hiện đang phục vụ hoặc trừng phạt kỷ luật do một Hội Đồng kỷ luật ban hành.

Sáu mươi năm trước, một số lớn tướng lãnh và sĩ quan Pháp tổ chức vụ đảo chính thất bại tháng 4 năm 1961 đã bị xử nặng. Họ muốn giữ Algérie dưới sự cai trị của Pháp chống quyết định của Tổng Thống Charles de Gaulle thi hành kết quả cuộc trưng cầu dân ý trao trả độc lập cho xứ này.

Những trường hợp trừng phạt cũng được áp dụng ở các nước dân chủ khác, có lúc gây bất bình trong một phần dư luận đáng kể như trường

hợp gây tiếng vang lớn của Thống Tướng Mac Arthur ở Hoa Kỳ trong cuộc chiến tranh Triều Tiên 1950-1953. Vị danh tướng này, Tổng chỉ huy Lực Lượng Liên Hiệp Quốc ở Triều Tiên mà 88% do Hoa Kỳ cung cấp, đã không được thưởng cấp của ông, Tổng Thống Truman, chấp thuận đề nghị của ông đánh thốc vào Trung Hoa lục địa khi quân LHQ do ông chỉ huy đã phản công liên quân Bắc Hàn-Trung Cộng đến tận sông Yalou, biên giới Trung Hoa. Bị cách chức ngày 10 tháng 4, 1951 vì những lời tuyên bố của ông, ngày 19 tháng 4, ông được mời đến Quốc Hội đọc diễn văn từ biệt và được hoan hô nhiệt liệt, đến 50 lần.

Đặc biệt nhất là trong diễn từ, ông đã nhắc lại một câu hát bình dân trong buổi lễ ông tuyên thệ tốt nghiệp tại vũ đình trường Học Viện quân sự West Point ngày 11 tháng 6, 1903 : «Old soldiers never die. They simply fade away » (Người lính già không bao giờ chết mà chỉ khuất bóng). Quả vậy, tướng Mac Arthur còn sống mãi trong ký ức không những của đa số dân chúng Hoa Kỳ mà của nhiều người trong thế giới thương tiếc một danh tướng mà vì không nghe lời ông, một tỉ ba trăm triệu người Trung Hoa ngày nay đang bị tước đoạt tự do, nhân quyền và Đông Á – Thái Bình Dương đang phải đối phó với hiểm họa Trung Cộng.

Trường hợp danh tướng Mac Arthur có lẽ không đáng bị trừng phạt nặng như vậy vì ông chỉ đề nghị chứ không bất tuân thưởng lệnh như Ủy ban các Tham mưu Trưởng Liên quân (The Joint Chiefs of Staff) đã nhận xét lúc ấy.

Nếu ở các quốc gia dân chủ, quân đội được đặt trong một khuôn khổ rõ rệt đặt nền dân chủ do chính quyền dân sự thể hiện phải được tôn trọng và tránh những biến động có thể bị những phần tử sẵn có binh quyền trong tay gây nên, cướp đoạt chính quyền của toàn dân công cử thì ngược lại trong một số quốc gia còn ở dưới chế độ cộng sản hay độc tài, quân đội bị xử dụng như một công cụ của đảng cộng sản hay của nhà độc tài, nắm giữ quyền lực, bạo hành dân chúng, đàn áp đối lập phá bỏ nền dân chủ, phản bội quốc gia và dân tộc.

Ở các chế độ cộng sản như ở Việt Nam Xã Hội Chủ Nghĩa bây giờ, Quân Đội Nhân Dân bị đặt dưới quyền chỉ huy trực tiếp của Quân Ủy đảng Cộng sản, buộc phải trung thành, sống chết với Đảng. Trùm của Đảng tức Tổng Bí Thư, là Tổng Tư lệnh của QĐND.

Người lính không còn là con yêu của Tổ Quốc, không còn là một chiến sĩ sống chết cho đất nước mà trở thành một công cụ sống chết cho quyền lợi của Đảng,

Trong các chế độ độc tài, quân phiệt như Nước Miến Điện, Venezuela và một số quốc gia Phi Châu, dân chúng cũng bị quân nhân hoặc giới chức dân sự dựa trên quân đội thủ tiêu nền dân chủ, chà đạp nhân quyền, bạo hành dân chúng và đối lập chính trị.

Sau cùng là một nhóm quân nhân bị ngoại bang mua chuộc hoặc nghe lời của đảng phái họ tham gia thoán đoạt chính quyền bằng một cuộc đảo chính quân sự như trường hợp của Đệ nhất VNCH tháng 11,1963 và của một số nước Á – Phi chậm tiến.

Tất cả những trường hợp kể trên, từ chế độ “quân ủy” của cộng sản kìm kẹp quân đội trong tay Đảng đến chế độ quân phiệt, độc tài lạm dụng quân đội, từ một số đảng phái lỗi thời, lạc hậu lợi dụng đảng viên quân nhân đến những nhóm quân nhân tham quyền hay bị ngoại bang mua chuộc, tất cả những trường hợp này đã rõ rệt là những vụ phản bội quốc gia, phản bội dân chúng bằng sự cướp đoạt quyền làm chủ đất nước của dân, thủ tiêu bước tiến lớn của nhân loại văn minh là nền dân chủ cho các dân tộc.

Hành động phản bội này đã được luật pháp của các quốc gia nghiêm trị vào hàng đầu của các tội phạm. Tục ngữ ta có câu: Được làm Vua, thua làm giặc. Làm giặc bị xử nặng nhất là đúng. Nhưng làm Vua bằng hành vi phản bội quốc gia, dân tộc thì chỉ để lại sự ô nhục trong sử sách muôn đời.

“Quân Đội là Người Cầm Lớn” chỉ là một cụm từ nói lên ý nghĩa của sự hạn chế quyền “ăn nói” của người lính, không được bày tỏ tư tưởng chính trị của mình. Một sự hạn chế dễ hiểu vì sự khác biệt ý kiến, tư tưởng chính trị có thể dẫn đến sự xung đột, vô cùng nguy hiểm với những người và tập thể có vũ khí trong tay. Nhưng cũng nhờ sự hạn chế này mà sự nghiệp của họ không bị ảnh hưởng bởi những thay đổi thời cuộc.

Vả chẳng khi bước vào quân ngũ, phụng sự Tổ Quốc, bảo vệ đất nước và đồng bào là nhiệm vụ độc nhất, cao quý nhất và vì vậy, phải tuân phục các định chế do toàn dân thiết lập theo một tiến trình dân chủ.

Tuân phục chính quyền nhưng không liên hệ đến khuynh hướng chính trị của các nhà cầm quyền, người quân nhân vẫn giữ tư tưởng riêng của mình, chỉ không được bày tỏ công khai.

Chính nhờ qui luật cơ bản này một phần lớn mà các nước dân chủ trong thế giới đã duy trì được ổn định quốc gia, các nhân quyền và dân quyền được tôn trọng, quyền làm chủ đất nước của toàn dân không bị cướp đoạt bởi cộng sản hay những đảng phái tham quyền, những lãnh tụ độc tài hay những quân phiệt.

Trở về với Việt Nam chúng ta, vụ đảo chính ngày 1 tháng 11, 1963 do một nhóm tướng tá phản loạn vâng lời ngoại bang đã làm suy yếu khả năng chống Cộng của VNCH đưa đến thảm họa miền Nam rơi vào tay cộng sản Bắc Việt.

Trong lúc ấy, Quân Đội Nhân Dân ở Miền Bắc bị Cộng sản Bắc Việt khống chế đã trở thành một công cụ của chúng trong suốt 30 năm bạo loạn và chiến tranh do chúng gây nên, thực hiện mục đích tối hậu của Cộng sản Nga – Tàu nhuộm đỏ ba nước Việt, Miên, Lào của bán đảo Đông Dương trong sách lược cộng sản hóa Đông Nam Á Châu.

Kết quả chung cuộc là hơn ba triệu thanh niên của cả hai Miền Nam Bắc Việt Nam bỏ thân trên chiến trường và bao nhiêu triệu không kể xiết đồng bào cả nước chết trong cuộc chiến do Cộng sản gây nên.

Và gần nửa thế kỷ sau ngày cuộc chiến chấm dứt năm 1975, hậu quả còn tai hại nặng nề cho cả một dân tộc : Việt Nam Xã Hội Chủ Nghĩa 2021 được xếp vào hạng 5 nước cao nhất (Bắc Hàn, Trung Cộng, Lào quốc, Cuba và Việt Nam) về :

- Tham nhũng, vơ vét của công, công an có quyền bắt người tra khảo đến chết, luật sư bênh vực hung biện cho dân oan có thể bị bắt bỏ tù luôn (luật sư Nguyễn Văn Đài), bị can có thể được cảnh sát bịt mồm trước Tòa án (LM Nguyễn Văn Lý), phê bình không thuận lợi cho Đảng và Nhà Nước Cộng Sản hay các quan lớn đều được vào tù luôn.....

Và được xếp vào hạng rất thấp của 197 quốc gia trên thế giới (1) về:
-Mức độ giàu nghèo của dân chúng. Việt Nam XHCN: thu nhập 8.041 đô-la Mỹ một năm (2019) cho 1 người tính theo mỗi lực (Real GDP per capita), vài nước lân cận như ở Thái lan là 18.460, Mã lai: 12.482,

Singapour:94.100 (nhất thế giới). Xa hơn là Nam Hàn : 42.770, Nhật Bản: 42.900.

Cần phải ghi thêm tư bản ở VNHCN đã chiếm phần lớn tổng thu nhập quốc gia nên phần còn lại chia đều cho mỗi người trong đại đa số dân chúng ở thôn quê (61 ,9 %) không thể được 2.000 đô Mỹ một năm.

Vì không có việc làm hay có việc làm nhưng không đủ sống nên có hiện tượng xuất cảng lao động gia đình phải chia ly, thiếu nữ vị thành niên phải xuất ngoại làm nghề mãi dâm để nuôi gia đình ở quê nhà !

Tóm lại, một quân đội gương mẫu phải là một quân đội hùng mạnh, tận trung với Tổ Quốc, tôn trọng nền dân chủ và chính quyền của toàn dân xây dựng, sẵn sàng chiến đấu và hy sinh để bảo vệ đồng bào và đất nước.

Quân đội Việt Nam của tương lai không xa nữa sẽ là một quân đội gương mẫu không thua kém quân đội của các cường quốc dân chủ ngày nay, được toàn dân thương yêu và thế giới nể trọng

Quân Đội Nhân Dân của Việt Nam Xã Hội Chủ Nghĩa phải thoát ly sớm khỏi đảng Cộng sản, trở về cùng đồng bào, viết lên một trang sử mới cho quốc gia Việt Nam dân chủ, tự do.

Toàn dân đang chờ đợi các bạn!

Hải ngoại, ngày 6 tháng 6, 2021

Thủ Tướng Chính Phủ Pháp Định

Lê Trọng Quát

(1)Số liệu trích xuất từ The World Factbook 2019 của cơ quan Trung Ương Tình Báo Hoa Kỳ (CIA).